

ning om Fremtidens Forsørgelsesvæsen — kom ind paa at støtte vanskeligt stillede Familier med mange Børn i Hjemmene fremfor at søge at samle Børnene op, naar det først var gaaet dem galt. Det offentlige gør alt for lidt for at støtte særlig de fattige Hjem med de mange Børn. Men, som sagt, da Kommissionen er enig om de fremsatte Forslag, vil jeg ikke, saa meget mindre som Lovforslaget indeholder mange mindre Fremskridt, her søge at tage den store Diskussion op, som alligevel ikke vil kunne føre til en Løsning i indeværende Samling.

Hermed har jeg gennemgaaet de almindelige Hovedprincipper eller rettere søgt at vise, i hvilket Omfang de Principper, der efter min Mening bør ligge til Grund for en revideret Børnelov, er blevet gennemført i det foreliggende Lovforslag. Jeg har maaske ved denne Gennemgang anlagt en Systematik, der for saa vidt kan siges at være for viderekomne, som den ikke har fulgt Lovforslagets Inddeling i Kapitler, Kapitlerne om Værgeraadsinstitutionen, om Børns Fjernelse fra Hjemmet, Forsorgen for de fra Hjemmet fjernede Børn, Forsorg uden Fjernelse fra Hjemmet, Tilsynet med Forsorgens Gennemførelse, dens Ophør og Udredelse af Udgifterne. Jeg har fulgt denne Systematik, fordi enhver kan læse sig til de i de forskellige Kapitler indeholdte Detailregler, men det er ikke enhver givet at naa det Overblik, som en Betragtning af hele Lovværket og dets Hovedformaal, sammenlignet med den nuværende Lovgivning, altsaa en Sammenligning af de bærende Principper, giver eller skulde give. Naturligvis maa man ved en saadan principiel Oversigt forbigaa meget og lade Tilhørerne saa nogenlunde ubekendte med en hel Del Detailler og Sagens praktiske Gennemførelse i Enkeltheder. Men hvis jeg ikke skulde tale i flere Timer, maatte jeg vælge. Jeg har altsaa valgt denne Fremgangsmaade og kan derfor nu indskrænke mig til nogle Bemærkninger om visse Enkeltheder, som jeg finder det rimeligt at fremdrage ved første Behandling. Resten maa saa vente til Udvalget.

Til det første Afsnit, om Værgeraadsinstitutionen, skal jeg vedrørende Enkeltheder kun gøre den Bemærkning, at jeg maa beklage, at den højtærede Minister har strøget Kommissionens Forslag om, at Værgeraadsmedlemmer burde have en Godtgørelse for de Udgifter og den Tid, de har anvendt i deres Virksomhed for

Værgeraadet. Det er et enstemmigt Forslag fra Kommissionen, der i og for sig tilsigter akkurat det samme Formaal, som jeg allerede har skildret, nemlig at gøre Institutionen mere folkelig og undgaa, at mange, der maatte have store Betingelser for Værgeraadenes Arbejde, og som selv nærer stor Interesse derfor, skal holde sig tilbage, fordi de ikke har Raad til at overtage dette Hverv, der med det Under søgelsesarbejde, der udkræves i alt Fald i de større Kommuner, kan blive meget byrdefuldt.

I Kapitel 2 om Børnenes Fjernelse fra Hjemmene er jeg ikke rigtig tilfreds med Henvisningen til Begrebet „berettiget til vedvarende Forsorg her i Landet“, da intet Værgeraad aner, hvad der ligger i dette Begreb. Jeg maa have været uopmærksom i det Møde, da det kom for, ellers vilde jeg have gjort alt muligt for at søge at faa en klarere Definition. Jeg forbeholder mig at naa til dette i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister har strøget Bestemmelsen om, at Værgeraadene kan overdrage Forældremyndigheden til den ene af Barnets Forældre, den, der er uden Skyld i Nødvendigheden af Fjernelsen. Atter her har Justitsministeriets dygtige Kontorchef været saa heldig at faa sit Særstandpunkt anerkendt mod hele den øvrige Kommission. Men efter min Mening med Urette. Thi det er dog for urimeligt, at Forældremyndighed altid skal overdrages til Trediemand, fordi en af et Par Ægtefæller har vist sig umulig, naar den anden er upaaklagelig, selvstændig nok og velegnet til at overtage Ansvaret alene. Jeg havde hellere set, at den højtærede Minister havde strøget de anerkendte Foreninger, som jeg i øvrigt ikke vil sige noget ondt om. At dette Kapitel meget stærkt udvider det enkelte Værgeraadets Myndighed til at anbringe Barnet og slutte de fornødne Aftaler, har jeg allerede omtalt med Tilfredshed, og at denne Omlægning kræver mange Ændringer i den overordnede Administration, navnlig i Overinspektørens Stilling, er klart nok. Vi anerkender fra vor Side det nødvendige i, at denne Embedsmand faar en langt betydeligere, mere uafhængig og selvstændig Stilling end nu, da Virksomheden ligger inde under Overværgeraadet.

Jeg skal til dette Kapitel endnu kun gøre den Bemærkning, at det for ikke-indviiede lyder noget mærkeligt — mærkeligt med let humoristisk Anstrøg —, at medens almindelige Børn, om jeg saa maa